

Таврія

Газета Василівської районної ради
Запорізької області та редакції "НТ"**● З РОСИ Й ВОДИ!**

Мы так давно,
Мы так давно не отдыхали.
Нам было просто
Не до отдыха с тобой.
Мы пол-Европы
По-пластунски пропахали,
И завтра, завтра,
Наконец, последний бой...

Це слова улюбленої пісні ветерана Великої Вітчизняної війни, василівчанина Івана Гнатюка Сазонова, який 6 лютого відзначив своє 90-річчя. Згадуючи свій життєвий шлях, не обійшлося і без дорогих серцю рядків, які проніс і по фронтових дорогах, і через усе життя. Пісню залюбки підхопили і всі, хто цього дня прийшов його привітати: секретар міськради Андрій Матюх, голови ради ветеранів району та міста Віктор Живиця й Лідія Слободян, голова ради інвалідів війни та Збройних Сил України Андрій Воскобойник. Квіти, подарунки і теплі слова — на адресу ветерана.

Важка доля випала Івану Гнатюку. Він не з чуток знає, що таке окупація та пам'ятає всі фронтові дороги, якими пройшов аж до Берліна. У 18 років молодий юнак Іван Сазонов став разом зі своїми

однолітками на захист рідної Вітчизни.

Війна була у розпалі, йшов 1943 рік. Іван Гнатюк поступив в розпорядження військ Першого Білоруського фронту. Був кулеметником. Сержант Сазонов брав участь у визволенні Закарпаття, Варшави, Будапешта, Берліна. У сімейному архіві збереглися численні Подяки від командири частини, якими нагороджений ветеран, а його кітель прикрашають бойові нагороди, серед яких орден Червоної Зірки, медалі "За відвагу", "За звільнення Варшави", "За взяття Берліна", "За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр"...

Після служби Іван Гнатюк повернувся на Херсонщину, а звідти через деякий час з дружиною Євгенією та сином Валерієм переїхав до Василівки. Тут побудував дім, посадив садок і чесно працював понад 30 років. Так склалося, що, проживши зі своєю другою половинкою душу в душу більш як півстоліття, Іван Гнатюк не так давно овдовів. Та син з родиною не забувають батька, приїздять, провідують.

ВІД БАТЬКА ДО СИНА...

До речі, своє післявоєнне життя Іван Гнатюк пов'язав з міліцією. Він працював у ДАІ і у званні полковника вийшов на пенсію. Син Валерій також пішов стежкою батька — має погони полковника за службу у тій же структурі. Успадкував бажання бути на сторожі закону та порядку і єдиний онук Івана Гнатюка — Віталій, який нині працює слідчим в одному з райвідділів Запоріжжя.

Військовий вишкіл, організованість, врівноваженість — це ті якості, які і сьогодні можна помітити в Івана Гнатюка. А ще він дуже доброзичливий, спокійна людина. Для всієї родини — гідний приклад в усьому. Коли за плечима 90 років — є чому почитатися, тож кожен з сім'ї Сазонових з повагою ставиться до родинних свят у батьківському колі.

Нехай Господь дарує Вам, шановний Іване Гнатюку, довгі роки. Ми вклоняємось Вашій життєвій мудрості, багатому досвіду, незламності перед воєнним лихоліттям та труднощами післявоєнної відбудови. Вдячні за багаторічну самовіддану працю і щиро зичимо: зустрічайте разом зі своїми найдорожчими людьми ще не один ювілей. Будьте здорові!

Світлана ЛОБАЧ.

УВАГА, АКЦІЯ! ПІДТРИМАЙТЕ ГЕРОІВ УКРАЇНИ!

З 1 січня Укрпошта розпочала акцію «Передплати пресу для захисника України».

Акція має на меті привернути увагу громадськості до проблем забезпечення доступу військовослужбовців до інформації через вітчизняні періодичні друковані видання та проявити турботу про наших захисників.

Зробити добру справу може кожен. Достатньо завітати до відділення Укрпошти та оформити передплату для будь-якої військової частини чи шпиталю. Участь в акції, за бажанням, можуть брати як фізичні, так і юридичні особи. Акція триває до 20 грудня!

Із переліком військових госпіталів та частин, а також вітчизняних ЗМІ можна ознайомитися в будь-якому відділенні поштового зв'язку.

Пам'ятаймо: наша небайдужість — наша перемога!

Золотий ювілей інженера Карапи

Щоб обрати професію, пов'язану з роботою у шахті, потрібно не просто багато знати про неї, а й любити. Та якщо ти народився у шахтарському містечку, де саме ця професія передається з покоління в покоління, створюючи трудову династію, закономірно, що до гірників — особливе ставлення. Мабуть, саме це і стало визначальним у виборі професії нинішнього заступника технічного директора-начальника технічного відділу ПрАТ "ЗЗРК" Ігоря КАРАПИ.

Родом Ігор Андрійович з шахтарського краю, з міста Новоградівка Долинської області. Після закінчення школи твердо вирішив стати гірничим інженером і вступив до Дніпропетровського гірничого інституту.

Свій перший трудовий досвід отримав саме на Запорізькому залізничному комбінаті, куди прийшов у серпні 1989 року. Молодому спеціалісту доручили виконувати обов'язки гірничого майстра на одній з дільниць шахти "Експлуатаційна".

Відповідальне ставлення до роботи, бажання зробити її якісно і вчасно, уміння працювати з людьми, відмінні професійні якості Ігоря Карапи не залишилися непоміченими. Отож, вже за чотири роки Ігоря Андрійовича призначають начальником дільниці пиловентиляційної служби, а ще через декілька років — начальником проектно-конструкторського відділу комбінату.

Ішли роки, комбінат розвивався, розширював свої потужності. Звісно, разом з ним зростали й його фахівці. З 2001 року І.А. Карапа очолив виробничий відділ, а з 2003 і по сьогодні Ігор Анд-

рійович — заступник технічного директора-начальника технічного відділу ПрАТ "ЗЗРК".

Організаторські здібності та вміння швидко і ефективно приймати рішення допомагали Ігорю Андрійовичу не лише у кар'єрному зростанні. Він ніколи не був байдужим до проблем тих, хто працює поряд. Завжди переймався життям і проблемами трудового колективу, міста, громади району. Мабуть, саме тому люди висловили йому особливу довіру, обравши депутатом районної ради.

Колеги з відділу в один голос твердять: "Такої доброзичливої, порядної людини як Ігор Андрійович годі й шукати! А який працьовитий і організований! На нього та на підпорядкованих йому відділ покладали відповідальність за досить важливі сегменти роботи на виробництві - розробка і втілення технологій, планування перспективи розвитку комбінату... Поточних виробничих питань безліч. Та він — Фахівець з великої літери. І ми всі з великою повагою ставимося до колеги".

Відмінною оцінкою праці Ігоря Карапи є його численні грамоти, подяки і премії, а повага колективу, напевно, найдорожча з усіх регалій. Приємно, що стежиною батька пішли двоє його синів, які також вирішили пов'язати своє майбутнє з гірничо-видобувною промисловістю. Ось вам і ще одна трудова династія!

У ці дні Ігор Андрійович Карапа відзначив своє 50-річчя. Нехай щастям і любов'ю наповнюється кожен Ваш день, шановний золотий ювілярю, а праця на благо людей принесе задоволення і радість. Бажаємо Вам міцного здоров'я, щастя й натхнення в роботі на многії і благії літа!

Світлана ЛОБАЧ.

Питань до керівників громад завжди багато. Активні і василівчани, які часто звертаються до редакції та міської ради, порушуючи важливі питання життєдіяльності райцентру. Так, днями звернулися до "НТ" мешканці будинків 1 та 3 по вул. Незалежності. Люди обурені станом їхньої вулиці: дорожка — яма на ямі, а як пройде дощ, то калюжі заливають усе навкруги.

Ями, освітлення, ОСББ у Василівці

«Виходячи з під'їзду, одразу потрапляємо у калюжу, яку обминати можна лише через кілька днів, коли вона хоч трішки просохне та з'являється маленька дорожка асфальту. У цих будинках живуть багато мамочок, які щодня гуляють з дітьми. Уявіть, які зусилля їм доведеться докладати, щоб взяти дітей на візочках по цих урвищах?! Та кожному перехожому важко йти такою дорогою, особливо в дощ: тротуару немає, вздовж дороги — бур'яни та чагарники. Що вже говорити про незавершену будівлю багатоповерхівки, яка стоїть перед нашим двором. До того ж, ця споруда продан, і міськрада отримала за неї немалу суму. Невже з них не можна виділити кошти, щоб хоч ями підлатати? Скільки ж ми будемо терпіти цей тернистий шлях до свого дому?» — пишуть люди.

Ось як прокоментував це Василівський міський голова Сергій ЛОБИНЦЕВ: «У минулому році була виготовлена проектно-кошторисна документація по ремонту доріг на мікрорайоні 40 років Перемоги, у т. ч. й по вулиці Незалежності, на суму 240 тисяч гривень. Та гроші з Держбюджету на реалізацію проекту так і не надійшли. Якщо цьогорік

кошти надійдуть, то будуть спрямовані на дані об'єкти.

Що стосується недобудованої будівлі: вона продана давно, і кошти, які отримали за її про-

● ТУРБУЄ ГРОМАДУ

роботи не передбачаються. Окрім того, за змінами податкового кодексу бюджет ради недоотримає 7 мільйонів гривень!

— Мешканці південно-західної частини Василівки постійно звертаються до редакції з проблемами своєї території: дороги, водопостачання... Днями порушили ще одне важливе питання — освітлення вулиць...

— У цьому році у міській раді вже готові два проекти по освітленню вулиць Московська та Партизанська. Всі питання вирішуємо за фінансової можливості.

— Сергію Валентиновичу, василівці також турбують тарифи на житлово-комунальні послуги, створення об'єднання спільнот мешканців багатоповерхових будинків. Люди цікавляться, коли депутати і квартальні почнуть проводити зустрічі з ними, вести роботу стосовно створення ОСББ?

— Сьогодні проводимо обговорення тарифів на послуги КП «Добробут». Переважна більшість мешканців багатоповерхових будинків Василівки вже написала свої заяви та пропозиції стосовно підвищення тарифів. Ми почали проводити зустрічі з людьми за цими заявами, говорити про створення ОСББ. Ось особисто я нещодавно зустрілася з мешканцями будинку вул. Єсеніна, 5. Обговорення проходять жваво!

даж, вже витрачені на важливі справи міста. Куди саме — вже не пам'ятаю. Треба підняти архів, все задокументовано! Ці гроші не можна було витратити на дорогу, бо ремонт шляхів за законом фінансується з іншого фонду. Раніше існував спеціальний фонд для ремонту доріг, який наповнював транспортний податок. Потім відбулися зміни, і дані роботи почали фінансуватися за відсоток від продажу акцизу на нафтопереробну продукцію. Цьогорік ми не отримали на ремонті ні копійки! Ремонтувати дороги ні за що, тому у 2015 році, на жаль, дані

Розуміємо, часи складні, та кожному мешканцю хочеться бачити своє рідне місто гарним і доглянутим, з рівними дорогами й освітленими вулицями... Сподіваємося, що на все це кошти з'являться.

Анна ШАПОВАЛОВА.

14 ФЕВРАЛЯ — РОДИТЕЛЬСКАЯ СУББОТА

По церковній традиції, особими днями поминання усопших являються 3-й, 9-й і 40-й день по кончині человека, а внаслідок пам'ятні для человека дні: его день рождения, день Ангела і день смерти.

Но это частные моления, о конкретном человеке. Но есть в Церкви особенные дни для всеобщего поминания умерших — родительские субботы. Таких дней в году шесть. Нынешняя, а также 2, 3, 4 суббота Великого Поста, затем перед Троицей и

осенью — Дмитриевская. В эту родительскую субботу звучит слово нашей любви ко всем тем, кто прежде нас шел дорогой жизни: «Упокой, Господи, души усопших рабов Твоих!». Молитва об усопших — это потребность сердца.

Но наша вера в жизнь не может быть на словах. Эту веру мы долж-

ны выражать в делах. И одно из таких дел — искренняя, горячая молитва к Богу об отшедших к нему...

В этот день православные стараются быть на службе: поставят свечу, напишут записку на панихиду, помолиться, исповедоваться и причаститься.

Богослужения, посвященные родительской субботе, в нашем храме пройдут: пятница, 14.00 — заупокойное вечернее (развернутая, полная панихида); суббота, 8.00 — божественная литургия, по окончании (примерно в 10.00) — панихида о упокоении близких.

Валерий ГАЛУЩЕНКО, протоиерей, настоятель храма св. ап. Петра и Павла.

ПРИЙОМ ЗАЙЦЕВ У ЧЕТВЕР, 12 ЛЮТОГО, з 14 до 16 год. заступник голови РДА Василь зайцев проведе прийом громадян у Малобілозерській сільраді.

НАВЧАННЯ

Відповідно до наказу начальника цивільного захисту району — голови РДА від 06.02.2015 № 3 «Про проведення спеціального навчання щодо захисту населення району», 12 лютого пройде спеціальне навчання щодо цивільного захисту населення від надзвичайних ситуацій техногенного та воєнного характеру, згідно з яким у четвер об 11 год. буде включено електросирену та пройдуть відпрацювання евакуаційних заходів на підприємствах, установах, організаціях району. Просимо мешканців району не панікувати та зберігати спокій.

Віталій ГУЗЕНКО, начальник відділу з питань цивільного захисту населення РДА.

ЗАРУБАЛИ СОКИРОЮ

Як повідомила прес-служба РВ ГУМВС України у Запорізькій області, 1 лютого до чергової частини Дніпрорудненського міського відділу міліції надійшло повідомлення про те, що невідомий чоловік наніс сокирою тяжкі ушкодження голови 36-річному мешканцю с. Балки. Чоловік помер на місці. Після цього зловмисник прорин в автомобіль постраждалого, проїхав на ньому 300 метрів і пішов.

На сьогодні автомобіль повернуто дружині загиблого. Відкрито та розпочато кримінальне провадження за п. 6 ч. 2 ст. 115 Кримінального кодексу України. Проводяться слідчі дії.

● «102» ПОВІДОМЛЯЄ